

Filip Tamás

Szellem, vasút

Szellemem szállt föl, és testem
érkezik meg talán. Utazom egyre
súlyosabban, összepréselve
könyvlapok és fülkefalak közé.
A jegyzeteim elúsznak, hiába
nyújtózkodom utánuk.
A bírónő butákat kérdez majd,
fiatal lesz és szemüveges.
A kalauzt már ízekre szedtem.
Mire jutok majd övele?

Tanútok lettem, ti akartátok.
Persze a múlt lágy részeit
kírágta az idő, de emlék nélkül is
róla beszéltek: ha becsukom
a szemem, ott áll a célkeresztben.
Ha megmozdulna, karjából
kiszakadna az infúzió, hát állva
marad az elképzelt sortűzben is,
amíg ki nem nyitom a szemem.
Aztán csak az emlék, hogy
mégis ott volt - állítja meg
egy pillanatra a világot.

Célegyenes

A színvak tájfutó az erdőből
mit sem élvez,
kezében iránytű
reszket, s torkában Vera szíve.

A szürke sávba mártotta
mindenét gondosan,
s hagyta, hogy az élő
pihéket lemarja lelkéről a sav,
de álmában látja olykor, hogy
zöld az erdő,
s az ősz sárgára gyűjtja
a lombokat.

A csigolya-prés fájdalmat sajtol,
a térdkalácsból rövidzárlat szikráz -
Úgy fut, hogy sajnálja őt az erdő,
észak nézi a fák mohos oldalát,
lassan minden oldaluk mohos.

Egy lepkét követ mióta,
s nem látja, hogy halálfejes.
Kiér a fák közül egy enciános rétre.
Megáll, fölpillant, előregörnyed -
és először látja kéknek
az eget és a földet.

Agyhalál

Azt hiszed, izzó mohán gyalogolsz,
próbálsz megfejtetni a szikrákat,
melyek lépteid nyomán születnek,
pedig itt nincs moha, csupán forró a talaj,
mintha egy sárkány szuszogna a föld alatt.

Egy átrakókörszél mellett lakunk,
ahol kiöregedtek mind a véradók,
és önálló életet él a logisztika,
hájtek csodák látványterveit
lődzve föl az ég közepébe.

Hatalmas terepasztal a kerítésen túl;
ha lábujjhegyre állunk, mint a törpék,
láthatjuk, ahogy a frontemberek,
a salakos pályán szétterítik a tervet.
Körülállják, akár egy sírt, és másnap

távírányított lények gyülekeznek.
Egész nap ásnak egy óriási gödröt,
és hiába minden igyekezet: rózsaszín
mosollyal a szájukon, estére olyanok
lesznek, mint az agyhalottak.